

eller andragender angående separation eller skilsmisse, der rejses eller indgives efter lovens ikrafttræden, selvom den omstændighed, hvorpå separations- eller skilsmissekravet støttes, ligger forud for lovens ikrafttræden“.

§ 4.

Som ny § 85 indføjes:

„Denne lov gælder for Vestgrønland og kan med fornødne lempelser ved kongelig anordning udvides til også at omfatte Nord- og Østgrønland“.

§ 5.

Som ny § 86 indføjes:

„Der træffes ved kongelig anordning bestemmelse om tidspunktet for ikrafttræden af lovens foranstående bestemmelser. Ved anordning meddeles ligeledes de nødvendige overgangsbestemmelser.

Statsministeren bemyndiges til at lade lov nr. 276 af 30. juni 1922 om ægteskabs indgåelse og opløsning med senere ændringer optrykke og bekendtgøre med de ændringer og tilføjelser, som er en følge af nærværende lov“.

Bemærkninger til lovforslaget.

Under grønlandskommissionens drøftelser af spørgsmålene om den fremtidige organisation af retsvæsenet i Grønland blev det af de grønlandske repræsentanter i kommissionen fremhævet, at der i Grønland var et stærkt behov for indførelse af skrevne retsregler vedrørende indgåelse og opløsning af ægteskab, idet man navnlig pegede på det uheldige i, at der ikke for den grønlandske befolkning bestod nogen adgang til at opnå separation og skilsmisse.

For at imødekomme det fra grønlandsk side fremsatte ønske anmodede statsministeriet det i februar 1951 nedsatte udvalg, der har til opgave at overveje og fremsætte forslag til indførelse i Grønland af retlige bestemmelser, navnlig på person-, familie-, arve- og formuerettens områder, om først at beskæftige sig med udarbejdelse af et udkast til en lov for Grønland om ægteskabs indgåelse og opløsning.

Det foreliggende lovforslag er et resultat af udvalgets arbejde. Som grundlag for arbejdet har udvalget først og fremmest benyttet sig af det materiale, der er tilvejebragt af den af statsministeriet i september 1948 udsendte ekspedition, der havde til formål at tilvejebringe et overblik over den materielle ret for den under grønlandsk ret stående befolkningsgruppe.

Forslaget har været forelagt for det grønlandske landsråd i dets samlinger i 1951 og 1952. I rådets samling i 1953 har rådet specielt behandlet spørgsmålet om ægteskabsalderen (§ 6) og om formuleringen af forslagets § 59 om skilsmisse på grund af utroskab. Der henvises herom til bemærkningerne til denne paragraf. Udskrifter af landsrådets forhandlingsprotokol er medtaget som bilag til nærværende forslag.

Statsministeriet, der har kunnet tiltræde det af udvalget udarbejdede udkast, må være af den opfattelse, at det fra grønlandsk side fremsatte ønske om gennemførelse af en lovgivning på dette område nu bør imødekommes. Man lægger herved dels vægt på, at der, som det fremgår af den juridiske ekspeditions betænkning, uden tvivl er en stærk trang til gennemførelse af regler på dette område, dels at det må anses for i høj grad ønskeligt, at der med hensyn til ægteskabslovgivningen indføres ensartede regler for alle i Grønland bosatte, således at den hidtil gældende sondring mellem personer, der står under dansk ret, og personer, der står under grønlandsk ret, kan ophæves indenfor lovens område.

Ved fremsendelsen af lovudkastet har udvalget fremsat følgende almindelige betragtninger, hvortil statsministeriet kan henvise:

„Som udgangspunkt ved udarbejdelsen af udkastet har man valgt at søge at overføre dansk rets regler i videst muligt omfang, idet der efter den juridiske ekspeditions betænkning, på hvis oplysninger om den materielle retstilstand nærværende udkast bygger, i det store og hele hersker samme retstilstand i Grønland forsåvidt angår reglerne om ægteskabets indgåelse, og forsåvidt angår separation og skilsmisse er der gentagne gange rejst krav fra grønlandsk side i landsrådene om indførelse af regler svarende til de danske.

Man har overvejet, om man skulle stille forslag om en lov, der i stærkt forenklet og overskuelig form i princippet stemte med dansk ret, idet man herved navnlig ville tage hensyn til, at loven ville blive lettere tilgængelig for såvel de grønlandske myndigheder som lægdommerne. Når man dog i nærværende udkast har tilstræbt en overførelse af den dan-